UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXIII. Quo temporum successu proceßit Iconomachia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Visual Library

tu perpetuo obſeruatum inuenio; vt eſſe prorſus Apoſtolicum videatur.

SVB ALTARIBVS recondi Sanctorũ reliquias, ſua peculiari ſanctitate in legem abiit per omnem omnium ætatum ac locorum Eccleſiam. Vt equidem exiſtimem, idcirco S. Ioanni, *Apoc.* 6. animas Martyrum ſub Altari oſtenſas; quòd eorum in terris corpora ſub aris requieſcere conſueſſent. Quo honore publico haud ſcio num inſignior ſit alter.

Nulla enim gens vſquam fuit, quæ aris ſuis quicquam ſanctius duxerit. Hæ azyla dabant confugis; his adgeniculabatur; ad has Numen iratum placabatur.

Apud Chriſtianos verò Ara Thronus Dei titulusque Chriſti reputatur, & Chriſtum in Eccleſia repræſentat: Ac conditæ ſub ara reliquiæ Animas Iuſtorum in Manu Dei eſſe, inque Chriſto beate requieſcere, nos admonent. Quò iuſtior cereorum ad ea, aliaque Sanctorum ſepulcra, eſt vſus: De quo vide *Bell. l.* 2. *de Sanctis.* c. 3. & 4.

Et quid dignum ſatis ijs præſtes Corporibus,

1. Quæ ſanctarum Organa fuerunt animarum ad opera bona, tot, tanta?
2. Ad Miracula?
3. Ad claritatem Chriſti transformandam? &c.

QVÆSTIO XXIII.

Quo temporum ſucceſſu proceſſit ICONOMACHIA?

HÆRESIARCH. Iconomachus certus aliquis, qui primus fuerit, repertu difficilis eſt. Certum conſtat illud, autores Iconomachiæ diuerſis extitiſſe ætatibus aut *Iudæos*, aut *Mahumetanos*, aut *Magos*: Quos auos hodierni ſequuntur Luthero-caluiniſtæ.

1. IVDÆI primi videntur Iconomachi fuiſſe vt qui in ſuo Thalmud Chriſtianorum Eccleſias eſſe idololatricas dicant: Et dicantur ij ſæpius Iconomachi in Synodo VII.

2. XENAIAS Perſa ſeruus profugus ſe baptizatum mentiens euaſit in Epiſcopum, anno 485. Negabat decere vt Deus, Chriſtus, Angeli, cum ſint ſpiritus, corporea pingantur ſculpanturue effigie: nec Sp. Sanctum ſpecie columbæ pingendum.

3. SAMARITANI anno 574. teſte *Nyſæno Concil. II.* immaniter per Syriam ſunt in imagines debacchati.

4. EZIDES Rex Arabum Mahumetanus ab mago hebræo inductus ſub annum 700. euaſtauit latè iconas. Nec annum ſuperuixit, cui hebræus in præmium iconomachiæ XXX. annos vitæ promiſerat: teſte *Synodo VII. act* 5.

5. LEO ISAVRICVS ſub annum 716. ab Iudæis perſuaſus edicto picturas & ſculpturas ex eccleſiis proſcripſit, obſiſtentes Chriſtianos multos contrucidauit. teſte *Zonara, Cedreno, &c.*

6. CONST. Copronymus patri immanior ſucceſſit necromanticus & Neſtorianus, Anno 764. Sed vnà cum iſtis occidit & Iconomachia.

7. Poſt annum 800. recruduit bellum iſtud per Leonem Armenium, Mich. Balbum, & Theophilum Impp. Iudaizantes & necromanticos: *teſtibus iiſdem.*

8. Sub idem tempus & in Occidente Claudius in Hiſpania Epiſcopus imagines templis eiecit.

9. Sub annum 1367. VVICLEFFVS eaſdem inſectatus eſt: at diſcipuli eius ſæuius demoliti ſunt: teſte *Tho. VValdenſi to.* 1. *tit.* 19.

LVTHERANORVM primus And. Carolſtadius anno 1521. remouit è templis imagines.

LVTHERVS, teſte *Cochlæo in vita*, factum probauit; ſed quod ſe facti autorem maluiſſet, eum de non petita ab ſe facultate increpabat. Ex eo, velut agmine facto, iconomachiam inuaſere furentes: claſſicum concinuerunt Magdeburgenſes *Cent.* 8, 9 10.

CALVINISTÆ verò comprimis iconomachiam ſibi velut propriam vendicarunt; vt, quas prædictis dare primas ætatis debent, eaſdem eis præripiant immanitatis.

Dux belli Caluinus *Inſt. l.* 1. *c.* 11. & *l.* 4. *c.* 9 § 9. Vbi quæ tria aſſerit falſo vide in meo *Luthero calu. par.* 1. *q.* 79.

PAPISTA. Quæ tria negant Luthero caluiniſtæ; ſemper aſſeruit Eccleſia.

I. Imaginem Dei ac Spirituum rectè pin-

pingi & ſculpi, tum hiſtoricῶς, tum analogicῶς; non autem ὁσίως, id eſt, quaſi eſſentiam Dei ſeu ſpiritus exprimeret pictura, vel ſignificaret. Quia Scriptura Deũ quaſi hominẽ cum membris, & affectib. & actiomb[us] deſcribit; vt aliqualẽ ideã Dei credentes animis concipiant.

II. Imagines Chriſti & Sanctorum ſunt in ſancto Vſu. Vnde S. Chryſ. in Miſſa, quam Eraſmus Latinam fecit, *Sacerdos egreditur*, inquit, *portans Euangelium præcedente miniſtro cum Lucerna; & conuerſus ad Chriſti imaginem inter duo oſtia, inflexo capite cum exclamatione dicit &c.*

Sub annum 338. Hæmorroiſſæ ſtatuam æneam in templum ſolenniſſimè introductam fuiſſe prodit Niceph. l. 10. *hiſt. c.* 30. Euſebius *l.* 3. *&* 4. de vita Conſtantini Magni teſtatur eum templa omnia in Paleſtina ſtatuis aureis & argenteis repleſſe. &c. Vide *Bell. l. 2. de Sanctis. c. 9.*

III. Vtilitatem imaginum docet factum Chriſti, qui vultus ſui ideam linteo impreſſam Abagaro miſit.

Item Ea, quam Chriſto erexit æneam Syrophœniſſa.

Item ea quam Chriſto Nicodemus fecit.

Item ea, quam Deiparæ pinxit Lucas. Ideo Chryſ. orat. in S. Meletium teſtatur, plena imaginum omnia in annulis, poculis, thoris, parietibus. &c.

QVÆSTIO XXIV.

An omnis Sacrarum Imaginum cultus ſit illicitus?

HÆRESIARCH. Duo hic ex diametro pugnantia occurrunt.

I Christiano-Categori, id eſt, Chriſtianoru accuſatores, qui pertendebant imaginibus diuinos deberi honores: à quo pii ſemper abhorruerunt. Talis fuit Seuerus Alex. Imp. qui in Larario ſuo ſtatua Chriſti latriâ colebat, teſte Ælio Lampridio.

II. Iconomachi omnem imaginibus negabant honorem. De vtriſque teſtatur Damaſcenus lib. de hæreſibus. De his q. præcedente.

Lutherani, vt Magdeburgenſes, *Cent. I. & vbi ſupra*, execrantur imaginum cultum: Calviniani multo deteſtabilius deuouent ac perſequuntur eundem; vt qui nec Vſum earum patiantur.

PAPISTA. I. Proiecta, & homine vel Cretenſi indigna mentiendi qua libido, quà impudentia eſt hac in re & cauſa Luthero-caluiniſtarum: teſte meo *Mendace Antipap. p.* 1. *q.* 7. Ea verò clamat ipſa, ſuam ipſorum iconomachiam ab omni deſertam eſſe veritate.

II. Quam autem ſolido ſtet veritatis firmamento noſtra Iconodulia; patet in meo *Luthero-cal. p. 1. q. 79. & in Antichriſto, p. 1. q. 24.*

III. Atque iſtis ſuffragantur perpetuâ quadam concordiâ S Patres. Hinc S. Baſilij ſententia citatur ab Adriano Papa in epiſt. ad Impp. in Syn. VII. act. 2. illa: *Hiſtorias imaginum illorum honoro, & palam adoro. Hoc enim nobis traditum à S. Apoſtolis non eſt prohibendum.* S. Ambr. ſerm. 10. in Pſal. 118. *Qui imaginem coronat, aut contempſerit Imperatoris, vtique illum honorat, aut iniuriâ afficit; cuius imago eſt. S. Aug. l. 3. de Doctr. Chriſtiana c. 9.* diſtinguit honorantes ſigna vtilia; quòd alij neſciant, quid ſignificent; hi ſunt ſerui; vt Iudæi, alii ſciunt; hi ſunt liberi, vt Chriſtiani. Li. 2. ib. c. 29. picturas, ſtatuas ponit inter ſuperflua hominum inſtituta, exceptis ijs, quæ proponuntur loco & tempore ab habente autoritatẽ, vt ſunt Chriſti & Sanctorum icones,

Quæ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN